

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., féltre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dójának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

Kecskemét, 1880. május 20.

Kecskemét szabad királyi város polgárainak ma örömnépe van, de nem olyan a közéletben gyakran előforduló ünnepe, melyet a külső fény emel ünneppé, s melynek látványossága az embert megragadja, szeméit kápráztatja, és eszét elkábitja, melyen ágyúk durrognak, harangok zúgnak, a néptömeg újjong, és hullámzó lobogók tarkítják a házakat, fényes öltözött urak, czifra szolgálk és ünnepiesen öltözött polgárok zajognak keresztül kasul a zsúfolt utcákon, s mindenik arczon a kíváncsiság, az élvágy kifejezése ül, s az emberek egy része bámulni, másika bámultatni akar.

Az ilyen ünnepélynek nincs maradandó nyoma, nincs mélyebb hatása.

A mi ünnepünk sokkal egyszerűbb, de egyszersmind sokkal szebb és nemesebb volt, mert ez nem volt a külső csillogásnak ünnepe, hanem az értelem és őszinte hazafiúi kebel ünnepe, s diszét nem a hiú ragyogvány, hanem a hit és a jövőbe vetett bizalom képezte.

Igen, azon biztos alapra fektetett reménytől duzzad ma Kecskemét sz. kir. város jó érzésű és helyesen gondolkozó polgárának kebele, hogy városunk közügyeinek intézése új lendületet nyer, s hogy reánk kecskemétiekre egy szebb jövő hajnala dereng; mert ma érkezett meg közénk méltóságos gróf Szapáry István Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun egyesített megyék főispánja, kit felséges urunk apostoli királyunk bizott meg városunk politikai és közigazgatási ügyeinek vezetésével, s kinek magas származása, gazdag tapasztalatai, államférfiúi mély bölcsesége, s közöttünk tanúsított szelid, leereszkedő, nyájas és tapintatos eljárása biztos kezességet nyújt nekünk arra, hogy a mételyként elharapódzott pártoskodás megszűnik, és a közügyek elintézésénél minden rendű és rangú tisztviselő, s minden egyes polgár csak a közjó érdekében fog működni, s úgy künn, mint a közgyűléseken csak a város érdekei mellett fog szót emelni.

Ily meggyőződéstől lelkesítve nyitotta meg Tóth István h. polgármester úr a fentemlített napon 8 1/2 órakor a közgyűlést, melyben tudtára adta a jelenlevő képviselőtestületnek, hogy az újonnan kinevezett főispán úr a délelőtti rendes vonattal megfog érkezni, ennél fogva felkéri a közgyűlést, hogy válasszon kebeléből küldöttséget, mely főispán úr ő méltóságát a pályaudvaron a közgyűlés nevében fogadja, üdvözölje, és szállására kísérje.

A közgyűlés Hajagos Illés főkapitány úr vezénylete alatt Muraközy József, Pacsu Mihály, Fényfi Antal, Schwarz Dávid, S. Kovács László és id. Szél Imre bizottsági tag urakat nevezte ki, kijelentvén, hogy szabadságában áll ezeken kívül minden képviselő úrnak a küldöttséghez csatlakozni, és a fogadásban résztvenni.

A küldöttség, a hozzá csatlakozott

mintegy 40 képviselővel a pályaudvarba vonult, hol a 9 1/2 órakor megérkező főispán urat rendőrfőkapitány úr a következő szavakkal fogadta és üdvözölte.

Méltóságos Főispán úr!

Törvényhatóságunk képviselőjének megbizásából, nekem e város kapitányának jutott a megtisztelő kitüntetés Méltóságodat szerencsés megérkezése alkalmából üdvözölhetni. Isten hozta Méltóságodat! s kegyeskedjék szívesen venni, hogy küldőim körébe kalauzolhassam, kik örömtelven óhajtanak azon közérzületnek adni kifejezést, melylyel Felséges apostoli királyunk által kinevezett főispánunk iránt viseltetünk.

Éljen Gróf Szapáry István Főispánunk!

Főispán úr szívélyes meleg szavakkal köszönnvén meg az irányába tanúsított figyelmet, harsány éljenzések között indult a reá várakozó városi diszfogatra, s ezen a Beretvás-féle szállodában részére készen tartott szállásra.

A küldöttség visszatérve a tanácssterembe, bejelenté, hogy főispán úr ígéretéhez képest megérkezett, mire a közgyűlés Nagy Lajos árvaszéki elnök úr vezérlete alatt Zombory László, Bagi László, Kationa Zsigmond és dr. Szeless József urakat bizta meg, hogy a megérkezett főispán urat a közgyűlésre hívja meg.

H. polgármester úr az időközben szünetelő közgyűlést 10 1/2 órakor újból megnyitván, méltóságos főispán úr, a küldöttség által kísérve, a teremben megjelent, és a jelenlevő mintegy 160 képviselő által a legszívélyesebb éljenzéssel fogadtatván, h. polgármester úr által a közönség nevében a következő szívélyes beszéddel üdvözöltetett:

Méltóságos Főispán úr!

Felséges Urunk és Apostoli királyunk az 1870. 42. t. cz. értelmében f. é. ápril 25-éről kelt legmagasabb elhatározásával Méltóságodat önkormányzati joggal felruházott városunk Főispánjává kinevezni kegyeskedvén, ezen örvendetes hírt belügyminiszter Ó Nagyméltósága f. é. ápril 27-én kelt leiratával tudatta városunk közönségével, miután Méltóságod főispáni székének elfoglalására e mai napot tűzte ki és közöttünk meg is jelent: Kecskemét sz. kir. város közönsége nevében van szerencsém Méltóságodat mint kinevezett főispánunkat e teremben üdvözölni.

Apostoli királyunk Ó Felsége városunkat atyáskodó szeretetében részesítette akkor, midőn Méltóságod személyében annak kormányzatát egy oly főúrra bizta, kinek ősi családja már azon időben, midőn hazánkat az egyenletlenség és szereplő férfiak egymás közötti küzdelme szétdarabolta, olyan férfakkal büszkélkedett, kik megtörhetetlen bátorsággal védelmezték a törvényt és a haza földjét; jelenben pedig a család több kitűnő tagja Ó Felsége kegyes akaratából a katonai és polgári pályán a legmagasabb állásokban diszlenek. Méltóságod is legmagasabb tekintetéből az ország szívére képező és a közelmúltig a haladás terén vezérszerepet vívó Pest-Pilis-Solt- és Kiskunmegye főispánjává kineveztetvén, minthogy városunk területe a megyétől van körülveve, különben is, mint pestmegyei birtokos viszonyainkkal nem egészen ismeretlen, tudja azt Méltóságod, hogy e város tösgyökeres magyarsága a törvényt és jogot mindenkor tiszteletben tartotta, a törvényt és a város jogait a szükséghez képest védelmezte és akkor, midőn annak még ideje volt, szabadalmait is féltékenyen őrizte.

Hódoló tisztelettel fogadtuk Méltóságod kine-

veztetését, mivel azon reményben vagyunk, hogy az, ki megyéjében tapintatos eljárással a tiszteletet és közbecsülést kiérdemelte, önkormányzati jogunkat is nemesak hogy tiszteletben fogja tartani, hanem a bármely részről jövő megtámadás ellen meg akarja és meg is tudja védelmezni.

Ilyen bizalommal fogadjuk Méltóságodat, a bizottsági közgyűlés kebelében azon meggyőződésben, hogy miután minden tőlünk kitelhető módon oda iparkodtunk, hogy városunkat felvirágoztassuk és azon törekvésünket, hogy azt a művelődés, ipar, gazdaság és vagyonság terén oda emelhessek, mely a hasonrangú többi városok sorában őt megilleti, Méltóságod összeköttetései és azon magas állásánál fogva, melyben van, törekvéseinket határozottan elősegítendi.

Legyen Méltóságod általunk üdvözölve, fogadja őszinte ragaszkodásunk és bizalmunk nyilvánítását s legyen arról meggyőződve, hogy addig, még kötelességünk megengedi, hasznos törekvéseit egész odaadással fogjuk támogatni; magunkat és városunk közönségét szíves hajlamaiba ajánlva, midőn a kormányzatára bizott városunk ügyei vezetésének átvételére és főispáni székének elfoglalására felkérjük, keblünk őszinte érzelmével kívánjuk, hogy Méltóságodat szeretett hazánk és városunk javának és boldogításának előmozdítására a mindenható erőben és egészségben sokáig éltesse!

Ezen éljenzésekkel többször félbeszakított beszédre, méltóságos főispán úr rövid, de meleg és tartalomdús beszéddel válaszolt, melyben kiemelte, hogy Ó cs. kir. apostoli Fölségének azon bizalma, mely szerint őt ezen önkormányzati joggal bíró város főispánjává is kineveztetett, reá nézve becses kitüntetés, biztosította egyszersmind a törvényhatósági bizottsági közgyűlést, hogy midőn egyrésztől hivatalos kötelességei teljesítésében az állami érdekek közvetítése körül eljár, másrészt úgy a város közönségének, mint egyes lakosainak a törvény és igazsággal összeegyeztethető törekvéseit teljes erejéből előmozdítandja.

Ezen éljenzésekkel gyakrabban félbeszakított válasz után letette Ó Méltósága a szabályszerű hivatali esküt a törvényhatósági közgyűlés előtt, melyet ismét dörgedelmes éljenzés követett.

A csend helyreálltával Hornyik János városi főjegyző úr a következő beszéddel üdvözölte Ó Méltóságát:

Méltóságos Főispán Úr!

Miután Koronás Király Urunk Ó császári s apostoli királyi Felsége legmagasb elhatározásával Méltóságod Kecskemét sz. kir. város törvényhatóságának Főispánjává legkegyelmesebben kineveztetett és főispáni székébe mai napon ünnepélyesen beigtattott; nekem, mint szülővárosom ez idő szerint igénytelen jegyzőjének jutott azon kedvező szerencse: hogy Méltóságodat, mint törvényes Főispánunkat ez alkalommal a város közönsége nevében mély tisztelettel üdvözölhessem.

Teljesítem e kedves kötelességet, nemcsak tisztí hivatásomnál fogva, hanem úgy is mint e város egyik polgára és az egyetemes városi közönség közérzületének hű tolmácsa.

Méltóságod bölcs, tapintatos és erélyes kormányzásának híre jóval megelőzte már körünkbe szerencsés megérkezését az ország első és központi megyéjéből; annál fogva főispáni székének elfoglalásához a legőszintébb bizalom s a legdúsabb remény keletkezett e város polgárainak kebelében: mert a törvény szavai szerint, a főispán a végrehajtó hatalom képviselője, mint ilyen ellenőrzi a törvényhatósági önkormányzatot és őrködik a törvényhatóság által közvetített állami közigazgatás érdekei

fölkött. Ez értelemben Méltóságod mint városunk Törvényhatóságának főispánja közbenjáró egyrészt a végrehajtó hatalom, vagyis az országos kormányhatóság között, melyet képvisel, és másrésztől közbenjáró a város törvényhatósága között, melynek kormányzására kineveztetett.

Ezen város közönségének részint régi viszonyából fennmaradt, részint újabb intézkedésekből származott számos olyatén érdekei vannak, melyek érvényesítésénél az országos kormányhatóság jóakarata és a főispán közbenjárása nélkülözhetlen; mi azonban azon őszinte bizalomnál fogva, melylyel Méltóságod irányában viseltetünk, erősen hiszünk: hogy Méltóságod társadalmi magas állásánál fogva, de kiváltképen böles és tapintatos intézkedéseivel, ez ősz magyar város szellemi és anyagi erejének kifejlesztését, helyi és országos érdekeinek előmozdítását s közjóra irányított hasznos törekvéseit, hazafias készséggel elősegítendő, mihez szives közbenjárását mély tisztelettel kikérjük s üdvözlőnként azon őszinte óhajjal fejezzük be: hogy az isteni Gondviselés Méltóságodat főispáni tiszte terheinek elviselésében csoportos áldásával segítse; a Hazának, Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye és Kecskemét városnak javára teendő hasznos fáradozásait a kedvező siker dicsőségével koronázza és Méltóságodat igen sokáig szerencsésen éltesse.

Ezen éljenzéssel fogadott üdvözlő beszédet követőleg főispán úr ismét szót emelt, és kijelentette, hogy esküje letévése után, mint ezen város ügyeinek közvetlen és első vezetője, magát ezen város polgárának tekintti, s állásának természetéből kifolyólag érdekei azonosak a város közönsége érdekeivel, minélfogva arra fog törekedni, hogy ezen érdekeket adandó alkalommal erejétől kitelhetőleg előmozdítsa.

Főispán úr szavait a közgyűlés ismét élénk éljenzéssel fogadta, és ezekkel méltóságos gróf Szapáry István úr Pest-Pilis-Solt-Kis-Kunmegye főispánja Kecskemét sz. kir. város főispánjává lett, beiktatása befejeztetett és tudomásul jegyzőkönyvbe iktattatni határozatott.

Az ünnepélyes beiktatás után főispán úr elnöki székét elfoglalván, felhívja a közgyűlés tagjait, hogy a beiktató rendkívüli ülésre kijelölt ügyek tárgyalását kezdje meg, mire főjegyző úr bemutatja és megismerteti az 1880. évi 4., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. és 16-ik törvényczikkek hiteles másolatait, melyek tiszteletteljes tudomásul vétetvén, irattárba tétetni határozattak.

Olvastatván a Boszniai és Hercegovinai konszultatusok megszüntetéséről és teendőik ellátásáról szóló belügyminiszteri leirat, tu-

domásul vétetvén, irattárba tétetni határozattak.

Olvastatván a törvénytár és törvények másolatai elmaradt példányainak megszüntetése tárgyában leérkezett belügyminiszteri leirat, mely arra figyelmezteti a törvényhatóságokat, hogy a szállításhoz hiányzó példányok pótlását a legközelebb következő példány átvétele után azonnal megszüntessék, mert különben megtörténhetik, hogy késedelmezés esetében a rendelkezés alatt álló példányok végkép elfogyván, a hiány pótolható nem lesz. Alkalmazkodás végett tudomásul vétetvén a leirat, irattárba tétetni határozatott.

Olvastatott Vas megye alispánjának átirata, melyben arról értesíti a törvényhatóságokat, hogy Szombathely város területe külön álló sorozó járássá alakított, tudomásul vétetvén, irattárba helyezetteti határozatott.

A rendkívüli gyűlésre több tárgy kijelölve nem lévén s méltóságos főispán úr az értekezletet befejezettnek nyilvánítván, a jelenlevők harsány éljenzése között lakására távozott és fogadta az üdvözlő testületek tisztelegéseit, mely alkalommal a küldöttségek mindegyikét veleszületett nemeskeblű szívélyességgel fogadta, és mindegyikének készséggel megígérte, hogy a törvényekkel és a város jólétével összefüggésben álló törekvéseiket mindenkor szívesen támogatni fogja.

A tisztelegések befejezése után déli egy órakor megjelent főispán úr a Kaszinó nagy termében, hol a tiszteletére rendezett díszebéd alkalmából összegyűlt 120 tisztelgő által háromszoros éljennel fogadtatván s a számára kijelölt elnöki szék helyettes polgármester és az alezredes urak között elfoglalván, az ebédelés vidám társalgás és Andris bandája mélabús zengedezése kíséretében kezdetét vette.

Az áldomás-köszöntést főispán úr Ó Méltósága nyitotta meg, poharat emelvén felséges urunk apostoli királyi koronás fejedelmünk első Ferencz József legalkotmányosabb királyunk, továbbá felséges asszonyunk, hazánk művelődésének a tudomány és művészetnek legmagasabb pártfogója egészségére, végre Rudolf koronaörökös főherceg Ó fensége jólétéért, ki a magyarok iránti szeretetének és vonzalmának az által

is kívánt kifejezést adni, hogy szeretett nádorunknak József főhercegnek fenséges unokáját jegyezte el hitveséül.

E pohárköszöntést követő háromas éljen eldördülése után h. polgármester úr Kecskemét város polgársága nevében üdvözölte főispán urat a reggeli beszédével egyértelmű és tartalmú pohárköszöntővel, melynek viszonozásául főispán úr Ó méltósága Kecskemét polgárainak jólétére emelt áldomás-poharat, viszont kívánván nekik minden ügyeikre sikert és áldást, megígérvén egyszerűs mind, hogy úgy az egyeseknek, mint az egésznek ügyeit a jóban, tölle kitelhető teljes erejével mindenkor támogatni fogja.

Vége ns. Bogyó Pál apát-plébános úr a következő tartalomdús pohárköszöntéssel zárta be a kölesönös üdvözlések sorát:

Ősi szokása az a magyarnak, hogy örömét a szeretet-lakomája által osztja meg. Mi is szeretet-lakomát rendeztünk Főispán úr Ó Méltóságának, városunk főispáni székébe lett ünnepélyes beiktatása alkalmából, mely forrásból ered városunk lelkes polgártársainak öröme is, melyet e szeretet-lakoma díszes körében egymásközt megosztani, és beiktatott Főispán úr Ó Méltóságának, mint az önfeláldozó hazafiság példájának, hévvel és szeretettel, kifejezni vetélkednek. Hangsúlyoznom kell uraim ama kifejezésemet „az önfeláldozó hazafiság példájának“, mert Főispán úr Ó Méltósága országunk első vármegyéjének is Főispánja, s már maga ezen fényes állása igénybe veszi idejét, tehetségeit és munkásságát, ánde Ó Méltósága, ki a közügyet minél szélesebb körben munkálni, a közjót minél nagyobb mérvben fejleszteni s előmozdítani lelkéből szereti, városunk főispánjának terheit is vállaira vette, s ez által kitüntetett és lekötelezett bennünket, mert ismert hazafias fáradozásainak s önzetlen törekvéseinek gyümölcseiben kiválóan Kecskemét városát engedi részesülni.

Én tehát azon reményben, mely mindnyájunknak közös reménye, hogy Főispán úr Ó Méltóságának böles és tapintatos vezérlete alatt városunk közügyei előrehaladni, polgári és társadalmi jóléte virágozni fog; azon reményben, hogy Ó Méltósága, a ki már a miénk, magas állása és befolyásánál fogva, megtesz érettünk annyit, a mennyit tehet, a közörömtől áthatva, itt székelő minden rangú, rendű és felekezeti papság nevében szívemből kívánom: hogy mai napon, tiszteletünk, szeretetünk és ragaszkodásunk őszinte karjaival fogadott s ünnepélyesen beiktatott Főispánunkat, a gondviselés számos évekig éltesse.

Az izletes ebéd vidám elköltése után kirándult főispán úr Ó méltósága Talfájába, hol a reform. főiskola középtanoda növénydekei épen a szokásos tavaszi mulatságot tartották, innen átrándult a műkert, sze-

TÁRCZA.

A hét története.

(A műzene s közönségünk. — A jövő zenéje párhuzamban a jövő hangverseny programjával. — Majális és a borözön veszedelme. — Készülődések a garçonoknál, a kik még házasodni akarnak.)

Hayden, Mozart, Bethowen, Clementi sonátái, Wagnernek a jövő zenéjét megállapító művei s Liszt Ferencz remek alkotásai, ha olykor-olykor művész-tolmácsolókra is találnak nálunk, a csárdás és polka barátait nem bírják meghódítani. Nem, mert mi par excellens csárdás barátok vagyunk s ha hallérzékünk rokonszenvez még más zenével, az a czirkusz-zene s így nem csoda, hogy a művész ha nem akar csárdást játszó cigánynya lenni, ha nem szállaltatja meg hangszerén a polkát és waltzert: nincs közönsége. Ez a tapasztalás által igazolt tény, melynek bizonyítékát képezi a Horváth Atilla által rendezett hangverseny is. Kérkedünk intelligenciánk nagy számával, cultusunkkal s midőn arra kerül a sor, hogy mutassa meg ez az intelligencia azt, hogy van műizlése s műigénye, akkor — hogy az egyszerű professor szavaival éljünk — sokakat látunk a kik nincsenek jelen.

A hangverseny egyébiránt sohasem volt nálunk keresett czikk s ha volt hangverseny, mely sikerült volt, akkor azért sikerült, mert a hangversenyben fellépő egyének iránt érdeklődtünk, vagy azért, mert a hangverseny után a talp alá való csárdás s a polkák tánczra való alkalmazásának reménye helyzetetett kilátásba. A hangverseny ilyenkor csak czim, melynek műsorát unalommal végig hallgatjuk azért, hogy utánna élvezhessen a láb, miután a hangversenyt oly portékának tartjuk,

mely csak úgy élvezhető, ha hozzá ráadásul vagy toldalékul egy kis tánczfüzérke járul.

Hayden, Bethowen remek alkotásai iránt nincs érzékünk s Wagner jövő zenéjét megalkotó törekvéseihez semmi közünk, Liszt rapeodiái pedig bármily művészi kivitelben is nem érdekelnek bennünket s szerencsétlen flautás az a művész, ha mindjárt zongoraművész is, a ki ilyesmivel tesz kísérletet.

Sok fejtörésbe került bizonyára Wagnernek, míg a jövő zenéjének közönséget sikerült megnyernie, nálunk nagyon sok fejtörésbe kerülne a hangversenyt rendezőnek, hogy mikép állítsa össze a programot, hogy az sikerüljön. Talán ilyen program mellett sikerülne:

„X. Y. művész f. hó ∞ napján a város legalkalmasabb táncz helyiségében a következő műsorral a közönség javára hangversenyt rendez.

Műsor:

1. szám: Induló, a melyik épen a népzene karnak eszébe jut, melynek eljátszása alkalmából a toillettek bemutatathatók s kritizálhatók.

2. szám: Csárdás, tánczra játsza a Bandi cigány, tánczolják a hölgyek az előre velük foglalkozott tánczosokkal. Hogy petrezselem áruulás nem fog előfordulni, arról gondoskodik s teljes biztosítékot nyújt a rendezőség. A szám különben háromszor megújrázható.

3. szám: Polka francais, a hangversenyző művész hallgatása mellett előadja a Bandi cigány, lejtí legtöbb tourban az, a kinek legtöbb a tánczosok között az ismerőse.

4. szám: Franeczia négyes, játszhatja ha épen akarja a hangversenyző X. Y. művész is, mert úgy sem hallgat rá senki, azzal lévén ki-ki elfoglalva, hogy az ügyetlen bókokat még ügyetlenebbekkel viszonozza.

5. szám: Keringő, kinek-kinek a merre tetszik, melyet tánczolni köteles a hangversenyző is azokkal, a kiknek nem jut különben elég a tourból. Ütény nem lesz tartva, a carambolákért senkinek sem szabad haragudni.

6. szám: Csárdás. Az ifjúság nem gyáva mohával barnuló fiatalok hujjázó kiséréte mellett előadja a Bandi cigány.

Ha a műsorozat így tart kivilágos kiviradtig s entré nincs, akkor a hangverseny sikerülni fog. (Probatum est.)

Sikerül is a mulatság, csak kedv legyen hozzá, ha mindjárt némi akadályokba ütközik is s ezek végkép sohasem hárihatók el előzetesen. Noé készít bárkát a vizözön ellen, hogy magát és családját megmentse s nem ártott neki viz, de megártott a bor s ez csakugyan olyan hamis portéka, hogy még palaczkba szoritva is okozhat veszedelmet. Példa rá, hogy ama kis társaság, mely pünkösöd másnapján majálisra indult a műkertbe, hasonlóan veszedelemben forgott általa. A veszedelemnél három tényező szerepelt, a bor, a palaczk és szobaleány, hogy a palaczk volt-e ros, vagy a szobaleány a nem eléggé vigyázó? az utólagosan sem volt megállapítható, hanem annyi bizonyos, hogy a bortartalmú palaczk megtagadván a szolgálatot, drága tartalmával nem annyira a hintó, mint a benne ülő hölgyek ellenségévé lőn, előzöllel fenyegetvén azokat a ruhákat, a melyek még csak először simultak szeretetreméltó adaadással tulajdonosnőik alakjához. A viz elől futni lehetetlen, de lehet futni a bor elől s e thezis beigazolását találta, mert a kiömlött bornak csak a hintó belseje esett áldozatául.

A midőn épen áldozatról van szó, eszünkbe jut a garçonok készülődése is ama mulatságra, melynek majális a czime, megismerkedés a célja s sok előre meg nem mondható dolog a vége. A

gényekháza és polgári kórház megtekintésére, s végre visszatért apát-plébános úr vendégszerető hajlékába, hol egy kisebb számú baráti kör vidám társaságában költötte el az izletes házas vacsorát, s úgy távozott néhány tisztelője által kísérve a napfáradalmait kipihenni, hogy új erőt szerezve szokott ügybuzgóságával és tapintatosságával másnap tovább vezethesse a kitiűzött közgyűlési ügyek fölötti tárgyalásokat.

Hangverseny.

Horváth Atila világtalan 17 éves zongoraművész hangversenye (melynek műsorozata lapunk utóbbi számában közölve volt), a helybeli műkedvelő zenekar közreműködésével f. hó 17-én a hangversenyzőre nézve nem sok vagy semmi előnnyel, a hallgatóságra nézve annyival élvezetesebben ment véghez. A mennyiben az alig 60 tagból álló hallgatóság által fizetett belépti-díj, a hirdetésmenyomatási s széthordási, terem-rendezési s kivilágítási, zongora oda s visszaviteli és hangversenyző ide és visszautazási költségeit alig-alig fedezte. Csoda-e aztán, ha hírneves művészek akkor is, midőn nagyon félreeső kis városkát megkeresnek, mert ott a műszertet s izlés kifejtett, a fővároshoz közel főközlekedési vonalban eső népes s a költő szavai szerint híres Kecskemét városát rendesen elkerülik, s így a művészet nálunk annyira paragon hever s a műizlés annyira fejletlen marad, hogy a műveltség híres századában itt csak hét évtized elteltével alakulhatott nagy vajadások után műkedvelő zenekar, mely azonban egy évi fennállása óta is már többször szép élvezetet nyújtott most is e hangverseny alkalmával dicséretet érdemlő szolgálatán kívül, folyton haladásáról tett bizonyosságot?! Csoda-e, ha még mindig többeket vonz hang- és műérzésük a kártya-tantusok csörgése, kugli s biliárd-golyók csörömpölése felé?! Csoda-e, ha a városunkban képzelt többségükkel kérkedő privilegiált hazafiak közül rendesen, mint most is alig akad irmagul egy, ki a művészet oltárára s a már állapotánál fogva is részvétet, tehetsége miatt még inkább elismerést érdemlő világtalan művész gyámoltására egypár fillért áldozna; de a kik ha anyagi előnykérdése forog fenn, mindig nagy számmal, kitárt marokkal, tátott szájjal s nagy garral első sorba tolakodnak, mintha állam, község, társadalom csupán az ő érdekeikért léteznének?! Pedig hát ha nem emelkedett is valaki a zenekedvelésben odáig, hogy egy nehezebb szerkezetű s mély gondolatokat tartalmazó zeneművet kellőleg méltányolni tudjon, hogy egy Liszt Ferencnek nagy költőnk szavai szerint a világ hírhedt zenészeinek nagy szabású zeneműveit, melyek közül a hangversenyző művészi előadással négyet mutatott be hallgatóságának, kellőleg felfogni képes volna, hanem izlése őt még csak a közönséges csárdás-, keringő-, mazurka-, polkára stb. utalja, sőt talán a kormos fajú vajg-

vetők által hasadt hegedűvel, náthás klárinéttal, repedezett fájú s rozsdás húrozatú czimbalommal s esirizes rongydarabokkal foltozott bőgővel improvizált concert vagy csak egy rozszant tambura hangja is kielégíti műigényit, még az ilyenek is, ha a közérzületnek csak egy szikrájával bír is, hasznos tanúságul szolgálhatna ily s még inkább több ily hangverseny, mint a melyről itt szó van. Mert vastag elfogultság nélkül mégis csak megérthetné, megérezhetné, hogy mi különbség van az egyik és másik fajta zenemű, előadás és concert között; mert a legmíveltelebb hallérzék is tehet különbséget nyikorgó fűrés és kukoriczacsutkahang s magasban zengő pacsirta s holdvilágos éjszakán bájosan éneklő fülemile hangja között. Mert megtanulhatná, hogy mire mehet a tehetséggel párosult ernyedetlen szorgalom s kitartás, mely a zeneművészet terén a hallási képesség mellett még annyira szükséges látérzék hiányában is legyőzve a legnagyobb nehézségeket, oly magas fokra emelkedhetik, mit közvetlen látás, hallás, tapasztalás nélkül alig-alig volna hajlandó belátni, s illetőleg oly ügyességet képes elsajátítani, hogy eltekintve a leggyorsabb futamoktól, miknél gyorsaságban az öreg Nimród hasonlatával élve, a legfutósb agarak sem bírnának kellőleg versenyezni, eltekintve ezektől azért, mert itt az ujj-rakási szabályok elsajátítása világtalan is könnyen kiségitethet, a zongorabillentyűk hosszú során legmesszebb helyekre irányuló leggyorsabb ide-oda kapások s ugrásoknál, — melyeknél már a gyakorlat mellett a látás szolgál a látóknál kiváló segélyül, — a karérzék tökélyesedése folytán az ujjak mindig csalhatatlan biztonsággal találják az illető billentyűkre. Mert ha Tamásnak született vagy kereszteltetett volna is, kénytelen lett volna elhinni, hogy a nemes törekvésű világtalan ifjú művész mind a zeneszerzés, mind a zenetechnika tekintetében többre vitte, mint itt mi mindnyájan, két és négy szeműk, a kik tanulunk és a kik tanítanak; a mennyiben egyrésztől a legmagasabb szabású s legnehezebb szerkezetű művek alkotásával küzdött meg kitűnő sikerrel, másrésztől pedig játékában már is a szabatoság, pontosság, könnyűség, finomság és erő oly mérve mutatkozik, minek alapján további tanulmányozás, szorgalom s kitartás mellett a leghírnevesebb művészek sorába küzdheti fel magát. A mondottak után habár érzem is, hogy helyi viszonyaink érintésénél az igazsághoz híven kénytelen voltam sőtét irdedve mártani tollamat; de másfelől ismertető rövid czikkem bevezetésénél még sem nyomhatom el csodálkozómot közvetlen tapasztalatom dacára is a fölött, hogy az ifjú művész alig nyolcz évi tanulás folytán vakasága dacára is bámulatos eredményt képes felmutatni; másfelől pedig fajunk sok oldalú gyarlóságai mellett abbeli kiváló képessége fölötti öröms büszkeségi érzetemet, hogy a zenevilágban a zongora és hegedűjátékban elsőrangú híre, dicsőségre már több évekkal ezelőtt két hazánkfia Liszt és Joachim emelkedtek s most újabban ime a zongorajátékban egy félkezű Zichy emelkedett több mint európai, s egy világtalan Horváth Atila kezd emelkedni országos híre.

ÚJDONSÁGOK.

— **Gróf Széchenyi István, a „legnagyobb magyar“** szobrát ma leplezik le a fővárosban nagy ünnepélyességgel, melyen városunk törvényhatósága is küldöttségileg képviselteti magát. A szobor a főváros azon pontján van felállítva, honnét a nagy szellem teremtő erejének három alkotmányát szemlélheti érzesszemeivel, — az Akademiát, a Lánchidat s a Duna szöke vizén gyorsan szeldelő gőzhajókat. Lélekben minden magyar részt vesz az ünnepélyen s óhajtja, hogy a nagy Széchenyi példája főuraink között a tettekben nyilvánuló hazafi szellemet kialudni sohasem hagyja.

— **A f. hó 20-ikán** megtartott főispáni beiktató közgyűlés után banquette volt az új főispán tiszteletére a Casino nagy termében, mely banquetten az intelligencia színe java vett részt. Nem volt ugyan a banquette valami kedélyes, de az annak volt tulajdonítható, hogy sokat adott ki-ki a formáságra. Pohárköszöntés is kevés volt. Az elsőt az új főispán mondotta a felséges uralkodó párra és Rudolf koronaörökösre, a másodikat a h. polgármester a főispánra, a harmadikat Bogyó apát a clerus nevében ugyancsak a főispánra. Midőn az asztaltól szétszórt a társaság, főispán úr ő méltósága cerelet tartott, kedélyesen beszélgetve hosszasan a banquetten részt vett gazdákkal is.

— **A helybeli jótékony nőegylet** ma délután tartja évi rendes tisztújító közgyűlését. E körülményt az eddigi tapasztalat nyomán nem mulasztathatjuk el a nőegylet t. tagjainak figyelmébe ajánlani. Tudomásunk szerint ugyanis e közgyűlések az utóbbi években már több ízben határozatképtelenek voltak, mert az alapszabályilag szükséges kellő szám, t. i. ötven tag nem gyűlt össze, holott az egyletnek jelenleg is több mint háromszáz tagja s negyven választmányi tagja van. Azon egylet, mely

jótékonyágának, bár szerény körben és zajtalanul eddig is oly sok jelét adta, méltán megérdemli sőt megvárhatja, hogy tagjai legalább annyi érdeklődést tanúsítsanak, mely mellett az évi közgyűlések megtartása lehetséges leend. Különösen a választmányi tagoktól várható meg, hogy a közgyűlésen legalább megjelenjenek, s a mennyiben a választmányi tagságot elfogadni nem akarnák, az iránt nyilatkozzanak, mert a választmányi tagok buzgalma az egylet mikénti működésére nagy befolyással van. Hisszük és reméljük tehát, hogy a mai közgyűlés a tagok részvétele miatt nem fog meddő maradni, s az elnök és választmányi tagok választásában tömegesen fog részt venni.

— **Halálozások.** Lassmann Frigyes főhadnagy a 38-ik számú csász. és kir. tartalék gyalogezrednél f. hó 15-ikén este önként vetvén véget életének — e hó 19-ikén általános részvét mellett tétetett örök nyugalomra. 32 évet ért, művelt finom modorú férfi, jó barát és jó bajtárs volt, anyagi gondok nem bántották, teste lelke ép volt, öngyilkosságának oka ismeretlen. Bőke lengjen sirja felett! — Özvegy Lánzó Dömötörné született Puskovics Katalin f. hó 20-án élete 78. évében meghalt.

— **Vizbefulladt.** Kovács Pál — Máriavárosban lakos özv. Kovács Imrénének 12 éves fiacskája Pünkösöd másodnapján a téglás-gödörökben fürdött, — fürdés közben bukdácsolt mint a kacsa, egyszer azonban úgy lebukott, hogy csak akkor került felszínre, midőn halva kihúzták. Nagy vigyázatlanság a szüléktől, hogy e korban gyermekeik szabadon fürdeni mehetnek, de az előjáróság is felügyelhetne a téglás urakra, hogy gödreiket, melyek a mostani nagy esőzésekben vízzel telvék, elkorlátolják s fürdőhelyül senkinek, különösen gyermekeknek ne engedjék.

— **A választók névjegyzékének** összeállítása folyik s úgy látszik az eddigi munkálatokból, hogy kevesbedik a szám.

— **A körösi-kapu környékének** ronda és járhatatlan voltáról kötelességszerűleg megemlékeztünk egyik előbbi számban, valamint tudattuk azt is, hogy a mérnöki hivatal hozzá fogott annak jókarba helyezéséhez. Most újra felszólalunk s meghotránkozásunkat fejezzük ki azon apathia felett, melylyel némely urak kötelességeik teljesítése körül a közérdekben eljárnak. Egy kocsigy szélességben megcsináltatták a sárból sárra hányt töltést, melyben a kerék agyig vág — mellette tengelyig érő pocsolya, másfelől rothadt szeméttel fél öl mélységben terített süppedő talaj... egyik olyan járhatatlan mint a másik, s ha hozzá vesszük ezekhez az örökké büzlő timár-árkot — kijő oly scandalosus prospectus, mit új főispánunknak ugyan kár volt bemutatni!

— **„Emlékkönyv az 1879. évi székesfehérvári orsz. műipartermény és állatkiállításról“** cím alatt Számmér Imre kiadásában Székes-Fehérváron; ipartörténeti adatokkal dr. Szabóki Adolftól — egy 380 lapra terjedő terjedelmes munka jelent meg. Szerkesztette Braun Izidor kiállítási titkár, a végrehajtóbizottság meghagyásából. E mű magában foglalja a kiállításra vonatkozó összes adatokat, a szervezetet, a kiállítókat nevét s a kitüntetések laistromát, továbbá a kiállítás anyagi eredményét, a rendező bizottság jegyzőkönyvét. Ára 2 frt.

— **A kecskeméti r. kath. főgymnasium növendékei** folyó 1880. évi május hó 29-én a szavalat-, zene- és műénekből nyilvános vizsgálatot tesznek, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja a r. kath. főgymnasium igazgatósága. Műsorozat: I. 1) „Rákóczy induló“ — előadja a főgymnasium zenekara. 2) „Nyitány“ — La Maçon; „Közműves és lakatos“ című dalműből, Aubertől; előadja a főgymn. zenekara. 3) „A tudós macskája“ — Aranytól. Szavalja Kopfmann Ágoston, IV. oszt. tanuló. 4) „A vadász“ — Aztholtól, férfinégyes; előadja a főgymn. férfikara. 5) „A lengyel fogoly“ — Csengeitől. Szavalja Schwarz Vilmos V. oszt. tanuló. 6) „Dal koszorú“ — Szabados G.-tól; előadja a főgymn. vegyes ének- és zenekara. II. 1) „Nyitány“ — „Paraszt és költő.“ Supé F.-tól; előadja a főgymn. zenekara. 2) „Mivelődöm“ — Torkostól. Szavalja Király Gáspár VI. oszt. tanuló. 3) „Egyveleg“ — Erkel F. „Bánk Bán“ cz. dalművéből; ének- és zenére alkalmazta Szabados Géza, előadja a főgymn. vegyes ének- és zenekara. 4) „Pókainé“ — Gyulaytól. Szavalja Vohradnik Károly k. r. n. p. VIII. oszt. tanuló. 5) „Matrózok a fűdélzetén“ — Zaitztól; ének- és zenére alkalmazta Szabados Géza; előadja a kis zenekar s a kezdők énekara. 6) „Boccaccio induló II.“ — Szabados Gézától, előadja a főgymn. mindkét zenekara. A zenét és az éneket vezérli Szabados G., főgymnasiumi karnagy. Kezdeté délutáni 5 órakor. Helyiség a főgymnasium kis kertje, kedvezőtlen idő esetében a nagy terem.

— **Két kötél-tánczos** van most a fővárosban, egyik a világhírű Blondin, ki az állatkertben 90 láb magasban mutogatja rendkívüli ügyességét, másik valami Thompson nevű, ki magát „Blondin legyőzőjé“ nek nevezi s előadásait az új-lövöldében tartja. Ez utóbbi e hó 20-ikán 80 láb magasosan kifeszített kötélről lezuhant, s orrán száján

negyvenes szövetség adja, a melynek az a jó jellemvonása, hogy a szövetség egy tagja sem több évszámra a negyvenesnél s így a tánczra, dallra, udvarlásra s a palaczkok üritésére, no meg a házasságra is többé-kevésbé alkalmas. A szerepet meg is osztják maguk között egész békeségben. A huszas évszámiban járóké a táncz, a harminczasoké az udvarlás, a többié a dall és a palaczkürités. S ki-ki készülődik, hogy szerepének kellőleg meg is feleljen. A tánczos cipőjére gondol, hogy az mennyit fog szenvedni, mennyi izgalomnak, mozgalomnak lesz kitéve, no de megérdemli, mert ugyancsak sokáig hevert; az udvarló pedig már előre töri a fejét, hogy annak a szöke, avagy barna kis lánynak, a melyért szíve annyira repdes csak úgy titokban, hogy mondja meg miszerint . . . stb.

Csak egy rész nem készülődik s ez az, mely megátalkodottságában csak a dallt kedveli, meg a palaczkok üritését vállalja el kötelezettségül s miután ennek úgy is folytonos gyakorlatában van, a hozzávaló készülődést azokra bizza, a kik efféle kedvesen vett ajándékkal kívánnak a cél elérésére közreműködni. A beszerzésnél aztán nem marad el a tanács, hogy a borhoz milyen víz lesz beszerzendő? Kik hoznak most már nagyobb áldozatot, azok-e, a kik tánczolnak, azok-e, a kik udvarolnak, vagy azok, a kik Baehus hívei. Egyiknél a láb szerepel, a másiknál a fej, a harmadiknál a gyomor. A tánczos lábát szoríthatja cipő s elfáradhat, ez azonban nem nagy áldozat, a palaczkok tartalmával elronthatja valaki a gyomrát, de ha ezt megteszi is, nem hoz nagy áldozatot az ügynek, hanem legnagyobb áldozatot hoz az, a ki mint udvarló akar szerepelni s szépelgésen töri a fejét. A fej az ember legnemesebb része s ki ezt a legnemesebb részt töri az ügy sikeréért, az megérdemli, hogy megszánja őt

Valaki.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint folyó évi április hó elsőjén

mű- és építő-lakatos üzletemet

ösv. Kecskeméti-féle házban (volt Haltér) megnyitottam, s egyáltalán bátor vagyok magam minden e szakmába vágó munkák elkészítésére ajánlani, nevezetesen: minden nemű újabb épület-szerkezetek, takaréktűzhelyek, fűtő- és üstkályhák, s minden alakú vasrácszatok és kapuk úgy egyszerű mint művészi kivitelére a legkiválóbb igényeknek megfelelőleg; nemkülönbön új kúta felszerelésére a legújabb minták szerint.

Továbbá minden vas-munkákba vágó javításokat, úgy-mint: gazdasági- és varró-gépek, metsző- és nyésó-ollókat lehető leggyorsabban és legolcsóbb áron készítek.

Főtörökvesem oda leendő irányozva, hogy a t. cz. közönség becses bizalmát szolid és izléses munkám által kiérdemeljem, a miért is szíves figyelmébe ajánlva magam, maradok Kecskeméten, 1880. április hó 1. tisztelettel

Pentl Antal,

48 (3—3)

mű- és építő-lakatos.

RADOCSAY és BÁNYAY

nagybani természetes ásványvíz és forrástermék kereskedők

(legidősb kereskedés ezen nemből egész Magyarhonban)

létesítettett 1842-ik évben,

Budapestben, Koronaherceg (úri)-útcza 11. sz.

ajánlják a most beérkezett és mindég friss töltésben kapható mindenemű természetes ásványvizet. Hogy igen tisztelt vevőinknek, valamint minőség úgy valódi forrásoktól kapott vizekre vonatkozólag minden bizosságot nyújthassunk, alávetettük magunkat a fővárosi főorvosnak könyveinket, eredeti számláinkat, szállítóleveleinket bármikor előmutatni, úgyszinté ásványvíz-helyiségünket kívánságára vizsgálat végett felnyitni. 49 (5—5)

Vidéki megrendelések úgy postán, hajón vagy vasúton, pontosan és leggyorsabban eszközöltetnek.

Óvás

a hamisított Anatherin-szájvíz használata ellen, mely ártalmas hatású, míg ellenben a valódi

Dr. POPP-féle Anatherin-szájvíz

sohasem téveszti el gyógyhatását.

Dr. POPP J. G. cs. k. udvari fogorvos úrnak, Bécs, I. Bognergasse Nr. 2.

Felkérem teljes tisztelettel, szíveskedjék számomra az ide mellékelt összeg erejéig 3 palackkal az önféle gyógyhatású, felülmulhatlan, valódi Anatherin-szájvízéből s I dobozzal az ön kitünő növényi fogporából megküldeni.

A kísérlet, melyet a hamisított Anatherin-szájvízzel tettem, szájbajomat, fájdalom, tetemesen súlyosította, úgyannyira, miszerint a nyilvánosság elé kell lépnem, hogy a szenvedő közönséget óvjam az eféle értéknélküli és ártalmas utánzások megvételétől. Mély tisztelettel

Lamprecht L.,

Hottingen, Zürich mellett, Zeltweg 54.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Schefesik M. és Tarkay C. r., Czegléden Persay A., Fegyverháza Hoffner A. özvegyénél, Szolnokon Boár, Szabadszálláson Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész úrnál és Csongrádon a gyógyszerárban. 46

végezve eszméletlen állapotban kórházba szállította. A dolog pedig akkép esett meg, hogy egy részeg nőt akart produkálni, s e végre asszonyruhába öltözött, karján kosár, kezében feltartott esernyő volt, s így indult tántorogva félelmes útjára, azonban alig tett néhány lépést, megtántorodott és egyensúlyt veszítve lezuhant, a kötelet azonban megkapnia sikerülvén, csak kosara ért a földre, maga felkapaszkodott a kötélre, s útját részegmódra tovább folytatni igyekezett. A produkció azonban ezúttal is szerencsétlenül esett ki, mert a kötél első harmadánál Thompson végkép elvesztve egyensúlyát s a kötélbe se kapaszkodhatván, egészen leesett — bele az alatt kifeszített hálóba, mely azonban alatta kiszakadván, a földre vágódott. A szörnyű esés látása a publikumot szerte ugrasztotta.

— **Hogy szokták meggyalogoltni a főispánt,** — példa rá a következő életkép, melyről nem tudjuk bizonyosan hol történt, de annyi bizonyos, hogy nálunk is megtörténhetett volna. A diszhajdú, — legyen Péter a neve, a vendégfogadó kapujában — hová a főispán kiszolgálása végett volt küldve, — ácsorgott, várva az utazni készülő főispán számára érkezendő kocsit. A nagy bámulásban szemefénye veszett-e el vagy mi? fel se tűnt neki, hogy minő kocsi állott meg a kapu előtt, csak a kocsist nézte, s mivel az nem a „József” volt, megkoczkáztatott egy kérdést, hogy hát mért nem a „József” jött? A kocsis, ki történetesen a fiakkeres volt, a rövidke kérdésből csak a „József” szót vette ki, s minthogy kocsistársát szintén annak hívják, arra értette, a város négylovas „József” kocsisára nem is gondolt, s nem is álmódta, hogy P. ezt kérde tőle, — ez értelemben adta feleletét: „azért mert urakat vitt a műkertbe.” — A már más, gondolá a diszfiezkó, s szaladt fel jelenteni, hogy a kocsi megérkezett. A főispán úr holmija bepakolva lévén, alant álló kocsira szállította, ő maga pedig némi tünődés után, hogy így szólnak eresztik, szépen leballagott, de nem ült fel a kocsira, hanem a csudálkozó diszhajdú ámulatára, ki a kocsiba felszállásnál segédkezni akart, mellette szépen elsétált, oda se pillantván a szeméthordó kocsinak inkább beváló járműre, s kiment a vasúthoz gyalog. A máhát vívő fiakker a diszhuszárral aztán lépve követte a főispánt, ki a tűzvéru hajdú tévedéséről nem sokára megbizonyosodott, midőn a város négylovas fogatán megérkezett a búcsúzó küldöttség, mely elől őt P. elgyalogoltatta, s egy szóval sem árulta el a tévedést, mely az ő elutazásának ilyen furcsa kinézést adott. Péter az esetet, mely itt tán kissé színezve adatik elő, egy félvilágért el nem beszélne, de mi az indiscretió vádja nélkül felemlítjük különösen azért, hogy ilyen dolgok vége rendszeren nem ott csattan, a hol elpattantják, vagyis nem Pétert nevetik ki érte, hanem Pált, az pedig még se érdekünk, hogy nevetséges színben láttassunk.

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

MEGHIVÁS.

A „Kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank” 1880. évi május 27-ikén d. e. 10 órakor a **Városháza** nagytermében tartja rendes évi

közgyűlést,

melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A tanácskozás tárgyai lesznek:

1. A jegyzőkönyv-hitelesítő bizottság kinevezése.
2. Igazgatósági jelentés.
3. A lefolyt IX-ik üzletév zárszámadásának előterjesztése, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
4. A nyereség felosztása iránti javaslat, a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
5. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
6. A még forgalomban levő betéti-lapok beváltása iránti intézkedés az alapszabályok 69. §-a értelmében.
7. Az igazgatóság kiegészítése (1 tag választása).
8. A felügyelő-bizottság újra alakítása, az alapszabályok 34. §-a értelmében.
9. Indítványok, tekintettel a kereskedelmi törvények 177. és az alapszabályok 16. §-ára, közöttök az igazgató fizetésének szabályozása.

Az igazgatóság, valamint a felügyelő-bizottság jelentése, továbbá a zárszámadás, a részleteket feltüntető mellékletekkel együtt, az intézet hivatalos helyiségén betekintés végett ki van téve.

Kelt Kecskeméten, 1880. évi május 12-én.

Az igazgatóság.

57 (2—2)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1880.

MAJD NEM INGYEN!

A legközelebb csőd alá került nagy brittania-ezüst-gyártól átvett tárgyakból olyan 42 kiválasztott darabot adhatunk 6 frt 75 krért, tehát úgyszólván ingyen, a mely a valódi értéknek csak egynegyed árát teszi ki; — ugyanis: 20 (12—10)

- 6 drb. kitünő jó asztali kést, brittania-ezüst nyélben, valódi angol-acéll pengével.
- 6 „ legfinomabb villát brittania-ezüstből, egy darabból.
- 6 „ nehéz brittania-ezüst evőkanalat.
- 6 „ legjobb minőségű kávéskanalat, brittania-ezüstből.
- 1 „ masszív brittania-ezüst tejmerő-kanalat.
- 1 „ nehéz brittania-ezüst levesmerő-kanalat.
- 6 „ brittania-ezüst késtartót.
- 6 „ angol Victoria-tálcát, legfinomabb císelírozással.
- 2 „ meglepően szép brittania-ezüst asztali gyertyatartót.
- 1 „ brit-ezüstből szalon-asztali-esengetyűt.
- 1 „ brittania-ezüst thea-szűrőt, füllel vagy fogóval.

42 drb. Mindezen 42 drb. tárgy a legfinomabb brittania-ezüstből van készítve, mely az egész világon az egyedüli fémöntvény, mely örökké fehér marad és 30 évi használat után sem különböztethető meg a valódi ezüstdől, a miről különben kezeséget is vállalunk.

Czim és az Osztrák-Magyar-monarchia tartományaira egyedüli megrendelési forrás:

Az első angol brittania-ezüst-gyár főraktára: Blau & Kann, Bécs, I. Erzsébet-út, 6. sz.

A megrendelések utánvétellel, vagy az ár előleges beklüldése mellett fogantositatnak. Postai költség a birodalom bármely részébe 35 krajczárba jő.

Haszonbérbeadás.

Méltóságos Hertzeg Sándor legfőbb ítélőszéki bíró úr tulajdonához tartozó pusztamonostori, 152 hold 1590 négy-szeg öl terjedelmű, néh. Ferentzy Gergely-féle, a járásra dülő, s a szükséges tanyaépületekkel ellátott földbirtoka a folyó 1880. évi Sz.-Mihály naptól kezdve több évre haszonbérbe kiadó. — Bővebb értesítést ad alulirt közjegyző, vagy maga a tulajdonos Budapestben (Magyar-útcza 27. sz. I. emelet.)

Dömötör Sándor,

56 (3—3)

kir. közjegyző.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására juttatni, miszerint mint nyerges és kárpitos iparos több éven keresztül külföldön szerzett szakismeret s tapasztalataim után itt Kecskeméten véglegesen megtelepedtem.

Minélfogva mindennemű nyereg- és kárpitos-munkák-nak jutányos áronni gyors s pontos készítésénél, nemkülönbön mindennemű faszínnek mázolás általi izlésteljes utánzásánál magamat a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlom.

Kecskemét, 1880. április hó.

Késmarszky Károly,

50 (3—3)

nyerges és kárpitos.

Lak.: ösv. Gáspár Lajosné úrnő 2-ik tizedbeni házában.

Haszonbérbeadás.

Pusztá Köncsögön 375 hold ballamajori, 160 hold görbe-majori, — Ágasegyházán 72 hold, — Csödörben 40 1/2 hold gazdasági épületekkel ellátott földbirtokaim több évekre haszonbérbe kiadandók. A feltételek nálam megtudhatók.

59 (2—2)

BAGI LÁSZLÓ.

Haszonbérbeadás.

Pusztá-Páhin gróf Waldek-féle mintegy 2700 hold területű földbirtok, melyet Tóth Ferencz úr több idő óta haszonbérrel, folyó évi Szent-Mihálytól egymásután következő

három évre

haszonbérbe kiadandó. — A bérleti föltételek megtudhatók Nagyságos Náray István úrnál **Földeák,** Csanádmegyében. 62 (3—1)

Cséplőgép-eladás.

Egy a legjobb karban levő hat ló erejű tiszta szemet adó cséplőgép — járgánnyal és zsákolóval — eladó. — Értekezhetni lehet alolirt tulajdonossal Kecskeméten. — A gép a tulajdonos pusztá ágasegyházi birtokán megtekinthető.

Ugyanott a nevezett birtokon mintegy 30,000 kéve jó minőségű nád — osztályozva 100 kéve 4 forinttól fölfelé 10 forintig — eladó.

61 (2—1)

Fórián Károly.